YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
23 päivänä tammikuuta 1975 *

Asiassa 51/74,

jonka College van Beroep voor het Bedrijfsleven on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

kommandiittiyhtiö **P. J. Van der Hulst's Zonen,** kotipaikka Hillegom,

vastaan

Produktschap voor Siergewassen (koristekasvien tuotantoon liittyviä asioita käsittelevä laitos), kotipaikka Haag,

ennakkoratkaisun seuraavien säännösten ja määräysten tulkinnasta:

- ETY:n perustamissopimuksen 16 artikla sekä elävän kasviaineiston ja kukkaviljelytuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn luomisesta 27 päivänä helmikuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 234/68 (EYVL N:o L 55, s. 1) 10 artikla,

- ETY:n perustamissopimuksen 40 artikla ja asetuksen (ETY) N:o 234/68 1 artikla ja

- ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaoston puheenjohtaja A. J. Mackenzie Stuart sekä tuomarit A. M. Donner, R. Monaco, P. Pescatore, H. Kutscher ja M. Sørensen (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: A. Trabucchi,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

1 College van Beroep voor het Bedrijfsleven on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 16.7.1974 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.7.1974, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kolme kysymystä tiettyjen yhteisön oikeuden säännösten tulkinnasta suhteessa Alankomaiden säännöksiin kukkasipulikaupan alaa koskevien tiettyjen maksujen käyttöönotosta.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa yhtiö, joka kasvattaa ja myy kukkasipuleita, vastusti tiettyjä maksuja, joita siltä kannettiin vuoden 1972 satoon kuuluville sipuleille määrättyinä maksuina.

3 Kyseessä on "ylijäämämaksuksi" ja kukkasipulialan "ammatinharjoittajan maksuksi" kutsutut maksut.

4 Ylijäämämaksua koskevien säännösten mukaan jokaiselle ostajalle, jolla on koristekasvialan ammatillisen toimielimen antama kauppiaskortti, myönnetään alennus ostohinnasta, ja jokaisen myyjän on suoritettava maksu sipuleiden myynnistä ostajille, joilla ei ole kauppiaskorttia, mukaan lukien kaikki ulkomaiset ostajat. Alennuksen ja maksun määrä on sama.

5 Maksua ei kanneta, jos sipuleiden tuottaja käyttää sipuleita kukkien viljelyyn omassa yrityksessään, ja näin oli myös tietyn jakson aikana vuonna 1973 niiden ostajien osalta, joilla oli kauppiaskortti ja jotka itse käyttivät sipuleita kukkien viljelyyn.

6 Maksusta saaduilla tuloilla ylläpidetään rahastoa, jonka pääasiallinen tarkoitus on rahoittaa sellaisten kukkasipuleiden ostoa, jotka esitetään tuhottaviksi, koska niistä ei ole saatu markkinoilla rahaston vahvistamaa vähimmäishintaa.

7 Ammatinharjoittajan maksua koskevien säännösten mukaan maksu määrätään ja kannetaan sellaisten sääntöjen perusteella, jotka ovat suurin piirtein samanlaiset kuin ylijäämämaksua koskevat säännöt mutta jotka kuitenkin

poikkeavat niistä useiden monimutkaisten yksityiskohtien osalta.

8 Kyseisissä säännöissä määrätään erityisesti, että alennus, joka myyjän on myönnettävä, ja maksu, joka on suoritettava myynnissä alankomaalaisille ostajille, ovat 0,5 prosenttia pienemmät kuin ulkomaalaiselle ostajalle myytäessä suoritettava maksu.

9 Maksusta saaduilla tuloilla ylläpidetään rahastoa, jolla rahoitetaan sipulinkasvatusalan ammatillisia hankkeita, tieteellistä tutkimusta, alan yhteistä mainontaa ja muita yleisiä ammatillisia kohteita.

Ensimmäinen kysymys

10 Ensimmäisessä kysymyksessä pyydetään ratkaisemaan, onko ETY:n perustamissopimuksen 16 artiklaa ja elävän kasviaineiston ja kukkaviljelytuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn luomisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 234/68 10 artiklaa tulkittava siten, että kyseessä olevien kaltaiset maksut vastaavat vaikutukseltaan vientitulleja.

11 Pääasian asianosaiset näyttävät olevan samaa mieltä siitä, että ylijäämämaksu rasittaa samalla tavalla kyseisten tuotteiden kotimaan myyntiä Alankomaissa ja niiden vientiä, mutta ovat erimielisiä siitä, tasoittuuko erisuuruisten ammatinharjoittajan maksujen johdosta vientiin kohdistuva suurempi rasitus muilla tekijöillä, jotka sisältyvät sipuli- ja kukkaviljelyä koskeviin Alankomaiden säännöksiin.

12 Yhteisöjen tuomioistuin ei voi ratkaista perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisen menettelyn yhteydessä tällaista riitakysymystä, joka kuuluu kansallisen tuomioistuimen toimivaltaan, samoin kuin kaikkien muiden asiaan liittyvien tosiseikkojen arviointi.

13 Vientitulleja vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantamista koskeva kielto yhteisön sisäisessä kaupassa koskee kaikkia kyseisen tuotteen viennin yhteydessä tai johdosta kannettuja maksuja, joilla on tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen sama rajoittava vaikutus kuin tullilla.

14 Siltä osin kuin voidaan osoittaa, että sisäisen maksun soveltaminen rasittaa enemmän vientiin tarkoitettua myyntiä kuin kotimaan myyntiä, kyseinen maksu vastaa vaikutukseltaan vientitullia.

15 Siltä osin kuin sisäinen maksu kohdistuu samalla tavalla kotimaiseen myyntiin ja vientiin, voi lisäksi olla tarpeen ottaa huomioon kannettujen maksujen käyttötarkoitus.

16 Jos maksulla on tarkoitus rahoittaa sellaisia toimintoja, joiden tavoitteena on tehdä kotimaan myynti kannattavammaksi kuin vienti tai millä tahansa muulla tavalla suosia kotimaassa myytäviksi tarkoitettuja tuotteita vientiin tarkoitettujen tuotteiden kustannuksella, maksu on omiaan rajoittamaan vientiä ja se vastaa näin ollen vaikutukseltaan tullia.

17 Esitettyyn kysymykseen on vastattava, että sisäinen maksu voi olla vientitullia vaikutukseltaan vastaava, kun sen soveltaminen rasittaa vientiin tarkoitettua myyntiä enemmän kuin kotimaan myyntiä tai kun maksulla on tarkoitus rahoittaa sellaisia toimintoja, joiden tavoitteena on tehdä kotimaan myynti kannattavammaksi kuin vienti tai millä tahansa muulla tavalla suosia tuotteita, jotka on tarkoitettu kotimaassa myytäviksi sellaisten tuotteiden kustannuksella, jotka on tarkoitettu vientiin.

Toinen kysymys

18 Toisessa kysymyksessä yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään ratkaisemaan, ilmeneekö perustamissopimuksen 40 artiklasta ja asetuksen (ETY) N:o 234/68 1 artiklasta tai mistä tahansa muusta yhteisön oikeuden säännöksestä tai yleisestä periaatteesta, että ne Alankomaiden viranomaiset, joilla on lainsäädäntövalta, eivät enää saa antaa asetuksen (ETY) N:o 234/68 1 artiklassa mainitun alan markkinajärjestelyistä mitään *Verordening Surplusheffingiin* ja *Verordening Vakheffingiin* sisältyvien kaltaisia säännöksiä muussa tarkoituksessa kuin kyseisen asetuksen tai yhteisön oikeuden muiden säännösten täytäntöönpanemiseksi.

19 Perustamissopimuksen 40 artiklan 2 kohdassa määrätään, että toteutetaan yhteinen maatalouden markkinajärjestely joko yhteisten kilpailusääntöjen tai erilaisten kansallisten markkinajärjestelyjen pakollisen yhteensovittamisen tai Euroopan markkinajärjestelyn muodossa.

20 Perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan nojalla edellä tarkoitettu yhteinen järjestely voi käsittää kaikki yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeelliset toimenpiteet, erityisesti hintasääntelyn, tuen tuotteiden tuotantoa ja myyntiä varten, varastoimis- ja tasausjärjestelyt sekä yhteiset

viennin ja tuonnin vakauttamisjärjestelmät.

21 Asetuksen (ETY) N:o 234/68 1 artiklassa säädetään, että kyseisellä artiklalla perustettu yhteinen markkinajärjestely käsittää kyseisen alan laatuvaatimus- ja kauppajärjestelmän.

22 Asetuksen 12 artiklassa säädetään, että neuvosto voi toteuttaa toimenpiteet, jotka ovat tarpeen asetuksen säännösten täydentämiseksi saatujen kokemusten perusteella.

23 Asetuksen (ETY) N:o 234/68 johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa todetaan, että elävän kasviaineiston ja kukkaviljelytuotteiden tuotannolla on erityinen merkitys yhteisön tiettyjen alueiden maataloudelle, ja lisäksi siinä korostetaan, että on tärkeää edistää näiden tuotteiden järkiperäistä myyntiä ja varmistaa markkinoiden vakaus.

24 Erityisesti kukkasipulien osalta on kiistatonta, että Alankomaiden viennin osuus on yli 90 prosenttia jäsenvaltioiden kokonaisviennistä.

25 Kun yhteisö on perustamissopimuksen 40 artiklan nojalla antanut säännöksiä tietyn alan yhteisestä markkinajärjestelystä, jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä kaikista toimenpiteistä, jotka poikkeavat tästä järjestelystä tai haittaavat sitä.

26 Näin ollen on aluksi tutkittava, ovatko sellaiset säännökset, joita esillä oleva asia koskee, yhteensoveltuvia asetuksen (ETY) N:o 234/68 kanssa, ottaen huomioon sen nimenomaisten säännösten lisäksi myös sen päämäärä ja tavoitteet.

27 Asetuksessa (ETY) N:o 234/68 ei oteta myönteistä eikä kielteistä kantaa voimassa olevien tai mahdollisten tulevien kansallisten säännösten yhteensoveltuvuuteen asetuksen säännöksillä perustetun yhteisen markkinajärjestelyn kanssa.

28 Näin ollen on tarpeen tutkia, onko Alankomaiden lainsäädännöllä perustetun kaltaisen kansallisen interventiojärjestelmän olemassaolo omiaan haittaamaan asetuksen päämäärää ja tavoitteita.

29 Tällainen järjestelmä voi osaltaan tehokkaasti edistää tuotteiden järkiperäistä myyntiä ja varmistaa markkinoiden vakauden paitsi asianomaisessa jäsenvaltiossa myös koko yhteisössä, silloin kun kansallinen tuotanto on saavuttanut niin suuren osuuden yhteismarkkinoilla kuin kukkasipuleiden

tuotanto Alankomaissa.

30 Näin ollen on tutkittava paitsi kansallinen interventiojärjestelmä kokonaisuudessaan myös sen osat, erityisesti ne laatuvaatimukset, jotka tuotteiden on täytettävä, jotta ne voidaan hyväksyä interventioon, verrattuna tuotteiden kaupan pitämistä varten vahvistettuihin yhteisön laatuvaatimuksiin.

31 Tältä osin on mahdollista, että kansalliset laatuvaatimukset, jotka eivät ole yhtä tiukat kuin yhteisön vaatimukset, ovat omiaan suosimaan sellaisten sipuleiden tuotantoa, joita ei voida pitää kaupan.

32 Jos interventiorahastolle näin ollen aiheutuva lisärasitus katetaan kyseisellä maksulla ja jos se jakautuu siten kaupan pidetyille tuotteille, myös vientituotteille, tämä on yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteen vastaista, ja säännökset ovat siltä osin ristiriidassa sen kanssa.

33 Pääasian kantaja väittää, että ylijäämämaksua ja ammatinharjoittajan maksua koskevat Alankomaiden säännökset johtavat perustamissopimuksessa vahvistettujen periaatteiden vastaiseen syrjintään.

34 Kysymykseen tulevat syrjintää koskevat kiellot johtuvat toisaalta periaatteesta, johon sisäisiä veroja tai maksuja koskeva 95 artikla perustuu ja toisaalta 40 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan määräyksestä, jonka mukaan maatalouden yhteisissä markkinajärjestelyissä ei saa syrjiä tuottajia tai kuluttajia yhteisössä.

35 Sellaiset säännökset, joista esillä olevassa asiassa on kysymys, ovat näihin määräyksiin, vaikka vain analogisesti, sisältyvien kieltojen vastaisia silloin kun vientiin tarkoitettujen tavaroiden myyntiä rasitetaan enemmän kuin kotimaan myyntiä tai kun maksusta saadut tulot käytetään kotimaisten tuotteiden suosimiseen.

36 Esitettyyn kysymykseen on vastattava, että

a) kansallinen interventiojärjestelmä on elävän kasviaineiston ja kukkaviljelytuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn luomisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 234/68 vastainen siltä osin kuin tuotteet, jotka eivät täytä asetuksen nojalla vahvistettuja yhteisön laatuvaatimuksia, hyväksytään interventioon,

b) tuotteen myyntiin kohdistettu sisäinen maksu on ristiriidassa ETY:n perustamissopimuksen syrjintää koskevien kieltojen kanssa silloin, kun se rasittaa vientiin tarkoitettua myyntiä enemmän kuin kotimaan myyntiä tai kun maksusta saadut tulot käytetään kotimaisten tuotteiden suosimiseen.

37 Tämä vastaus, joka annetaan perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisessa menettelyssä, ei vaikuta sellaisen tutkimuksen tulokseen, jonka komissio mahdollisesti suorittaa selvittääkseen, ovatko kyseiset kansalliset toimenpiteet perustamissopimuksen 92 artiklan vastaista tukea.

Kolmas kysymys

38 Kolmannessa kysymyksessä yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään ratkaisemaan, onko perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kyseisen kohdan toisessa virkkeessä mainittu menettely käsittää myös vaatimuksen, joka mainitaan 93 artiklan 2 kohdassa, johon 3 kohdassa viitataan, ja jos vastaus on myönteinen, onko 93 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kyseinen komission esittämä vaatimus johtaa siihen, että kyseessä olevaa kansallista tukitoimenpidettä ei voida toteuttaa ennen kuin mainittu menettely on johtanut lopulliseen päätökseen.

39 Ennakkoratkaisupyyntöä koskevasta päätöksestä käy ilmi, että tämä kysymys esitettiin asiakirjan johdosta, jonka pääasian kantaja esitti ja joka oli jäljennös 9.2.1972 päivätystä Alankomaiden ulkoministerille osoitetusta komission kirjeestä.

40 Kirjeen otsikko osoittaa kuitenkin, että kirjeen tarkoitus ei ole kyseisen artiklan 2 kohdan mukainen vaatimus, vaan että se liittyi tukijärjestelmiä koskevaan tutkimukseen, jonka komissio suoritti mainitun artiklan 1 kohdan nojalla.

41 Kirje sisältää itse asiassa ehdotuksia, joita ei ole laadittu 93 artiklan 3 kohdan vaan 1 kohdan toisen virkkeen nojalla, minkä komissio vahvisti esillä olevan asian yhteydessä yhteisöjen tuomioistuimelle esittämissään huomautuksissa.

42 Näissä olosuhteissa yhteisöjen tuomioistuin katsoo voivansa arvioida, ettei kysymykseen ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

43 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Alankomaiden hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi.

44 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe College van Beroep voor het Bedrijfslevenissä vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi College van Beroep voor het Bedrijfslevenin asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut College van Beroep voor het Bedrijfslevenin 16.7.1974 esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Sisäinen maksu voi olla vientitullia vaikutukseltaan vastaava, kun sen soveltaminen rasittaa vientiin tarkoitettua myyntiä enemmän kuin kotimaan myyntiä, tai kun maksulla on tarkoitus rahoittaa sellaisia toimintoja, joiden tavoitteena on tehdä kotimaan myynti kannattavammaksi kuin vienti tai millä tahansa muulla tavalla suosia tuotteita, jotka on tarkoitettu kotimaassa myytäviksi sellaisten tuotteiden kustannuksella, jotka on tarkoitettu vientiin.**

2) a) **Kansallinen interventiojärjestelmä on elävän kasviaineiston ja kukkaviljelytuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn luomisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 234/68 vastainen siltä osin kuin tuotteet, jotka eivät täytä asetuksen nojalla vahvistettuja yhteisön laatuvaatimuksia, hyväksytään interventioon.**

b) **Tuotteen myyntiin kohdistettu sisäinen maksu on ristiriidassa ETY:n perustamissopimuksen syrjintää koskevien kieltojen kanssa silloin, kun se rasittaa vientiin tarkoitettua myyntiä enemmän kuin kotimaan myyntiä tai kun maksusta saadut tulot käytetään kotimaisten tuotteiden suosimiseen.**

Lecourt Mackenzie Stuart Donner

Monaco Pescatore Kutscher Sørensen

Julistettiin Luxemburgissa 23 päivänä tammikuuta 1975.

A. Van Houtte
kirjaaja

R. Lecourt
presidentti